

LES MANS DEL RESSUSCITAT

per M. TERESA BATALLÉ I POU,
monja de Sant Pere de les Puel·les

En les mans del Ressuscitat es pot parlar de Déu a partir del significat de les mans en certes pintures.

En la imatge del Déu creador que va pintar Miquel Àngel per A la Capella Sixtina, en la icona del *Descens als inferns* de Pskov (Moscou), etc. Hi ha tot un llenguatge sobre les mans de Déu: mans que tendeixen cap a l'ésser humà, que beneeixen, mans que estiren aquest home cap a Ell, mans que sostenen, que acompanyen...

Aquestes mans del Ressuscitat són signe pasqual per als qui celebrem en Jesús de Nazaret el triomf de la vida i la veritat sobre la mort i la mentida.

A través de les mans moltes vegades expressem el que les paraules no arriben expressar. Una mà oportuna que t'acarona, que et saneja. Les mans consagren. La mà posada sobre la teva espatlla per l'amic o la amiga et sosté i t'ajuda a l'equilibri.

Les mans salven: si ens trobem en uns moments de la nostra vida en què ja no podem més, sentim la necessitat d'abandonar-nos a les mans de Déu.

Les mans del Ressuscitat estan plenes d'humanitat. En l'aparició pasqual i davant la reacció dels amics dirà: «De què us espanteu? Per què teniu dubtes en el vostre interior? Vegeu les meves mans i els meus peus; sóc jo en persona».

Les mans de Déu són com les del terrissaire que treballa l'argila per dins i per fora. I, quan una peça no surt bé, mai no llença l'argila, sinó que la recull i torna a començar.

És qüestió de posar-nos en les seves mans ressuscitadores que ens ajudarà a tots a viure en la bondat, a mantenir l'opció per continuar estimant, aprofundint la nostra fe que ressuscita i ens omple d'una llibertat que desafia. I potser un dia podrem dir: «Aquí hi ha la meva ferida, porta la teva mà». Mentrestant, hem de caminar, perquè el fet de la resurrecció és cosa de cada dia.